

Gittiğin Yön Gaip

– AliKemal · 08 Aralık 2015

Sana hiç kimse denizi göstermedi.
Hiç kimse seslenmedi önündeki yolu yürümen için;
kimse konuşmadı,
kimse çabalamadı
ve kimse açmadı güneşi üstüne.
Bilemediler. Beceremediler.
Bir sivrisinek kandırdı bildiğini söyleyerek,
omuzuna kondu.
Söğürdü kanını iliklerine kadar, şişti.
Sonra bir vampir kuşu geldi, yuttu sivrisineği.
Gitti, rutubetli bir duvarda asıldı.
Ağzından düşen bir damla kan senindi.

Mercan kayalıklarının renklerinden yansıyan zaman kadar,
tükettiğim ömrüm.
Yuvarlanarak gelen dalgaların
sahile sürüklediği yelkovansız saatin akrebi
altmış gösteriyor.
Seksen ikiden on ikiye otuz yıl tükenmişim,
Sen henüz yirmi ikindeyken...
Sahilde dolaşanlara yabancıyım.
Sahilde dolaşanlar bana yabancı.
Ben yabancıyım ve onlar yabancı.
Sen ve ben yokuz, benim ve onların olduğu bir yerde
Ben tutuyorum ellerini birer birer,
Senin elinin yumuşaklığıyla,
götürüyorum sahilden.
Yol gösteriyorum senin boşalttığın yere doğru.
Abilik ve kız kardeşlik adına en kolay şey,
el ele tutuşabilmektir.

Kimse zorlamadı gözlerimi yummam için.
yumulan gözlerimin önüne geliyorsun ya,
başucuna varıp “gülüş” ünün,
ninniler söyleyemiyor, masallar anlatamıyorsun.

O yüzden uykusuz sabahlıyor gene...

Açıyorum tüm pencerelerimi.

Sabahın bir milyon parlak elçisi, senin yanından geliyor

güneş ışığının kanatlarında pencereden içeri akıyor.

Sesleniyorum sana sesin fiziki hızını da aşarak.

“Dön!”

“Ağlıyor gülüşün”

“Dön!”

Erişmesi gerek ardından ya,

gittiğin yön gaip.

Seni sevmemim

canımı bu kadar çok yakacağını bilebilseydim,

sever miydim seni sanıyorsun?

Bizi annesiz ve kardeşsiz bıraktığın için,

Sana hiç kıyamayacağım, tabii ki...

Bakışların bakışlarımda tutsak kalacak

ve boğulacaklar göz yaşlarımda!